

Poveste de angajator: Am desființat contractele de muncă pentru a supraviețui

07/03/2012 16:52 by admin

v: {behavior:url(#default#VML);} o: {behavior:url(#default#VML);} w: {behavior:url(#default#VML);} .shape {behavior:url(#default#VML);} Normal 0 false false false EN-US X-NONE X-NONE MicrosoftInternetExplorer4

```
/* Style Definitions */ table.MsoNormalTable {mso-style-name:"Table Normal"; mso-tstyle-rowband-size:0; mso-tstyle-colband-size:0; mso-style-noshow:yes; mso-style-priority:99; mso-style-qformat:yes; mso-style-parent:""; mso-padding-alt:0in 5.4pt 0in 5.4pt; mso-para-margin:0in; mso-para-margin-bottom:.0001pt; mso-pagination:widow-orphan; font-size:11.0pt; font-family:"Calibri", "sans-serif"; mso-ascii-font-family:Calibri; mso-ascii-theme-font:minor-latin; mso-fareast-font-family:"Times New Roman"; mso-fareast-theme-font:minor-fareast; mso-hansi-font-family:Calibri; mso-hansi-theme-font:minor-latin; mso-bidi-font-family:"Times New Roman"; mso-bidi-theme-font:minor-bidi;}
```

www.finantistii.ro/international/somaj-datorie-recesiune-combinatia-perdanta-a-spaniei-in-2012-70728 Marti, 6

Poveste de angajator: Am desființat contractele de muncă pentru a supraviețui Autor: [Valentin Vioreanu](#)
 O discuție pe care am avut-o cu un tânăr de înăfător al unei afaceri aflate la început de drum. O afacere de nișă, pe un domeniu care promite mult despre care nu unul, ci mai mulți consultanți i-au spus că ar putea avea un potențial enorm în condițiile în care părea un deschizător de drumuri pe zona de servicii. Am fost mi-am dorit de la bun început să fiu corect cu statul în proporție de 100%. Am început cu 5 angajați, pe care i-am luat cu carte de muncă și cărorora le-am plătit salariile, cu toate taxele, ca la carte, mi-a spus proaspătul om de afaceri, care după doar 4 luni a început să-și dea seama că începe să aibă probleme. Taxele pe care le plătea de fiecare lună pentru cei 5 angajați erau mult prea mari pentru o firmă aflată la început de drum, intrată în vâlcitoarea poverilor fiscale din România și izbită din plin de nivelul uriaș al taxării pe forță de muncă. Orice creștere de salariu era aproape exclusiv din start pentru că asta ar fi însemnat implicit o creștere a taxelor care se duceau la stat. Deși angajații făceau bine treaba, cu timpul au început să devină demotivați pentru că salariile lor rămăneau la fel, indiferent de performanțe. "Salvarea" a venit de la un consultant cu experiență pe management operațional al cărui răspuns rezumat în cuvinte extrem de puține a fost următorul: "evaziune sau faliment". Angajatorul a trebuit să-și facă un scurt plan de alocare a resurselor financiare și umane: dat fiind faptul că activitatea firmei avea un caracter sezonier, din cei 5 angajați, doar unul necesita angajare permanentă, în timp ce ceilalți 4 trebuiau trecuți pe colaborare sau plătiți la număr de ore lucrate.

"Dacă nu făceam acest artificiu, acum desființam firma", îmi spune cu amărăciune micul patron, care nu a înțeles pasul cu taxele prea mari ale statului. Și acum intervine o problemă de etică fiscală: e mai bine să faci artificii financiare prin care fentezi nivelul de taxare al statului sau să închizi firma? O dilemă cu care sunt sigur că mulți dintre posesorii de afaceri din România s-au confruntat. Unii au ales prima variantă, alții au preferat să pună lacăt. Creativitatea unor firme a trecut demult de imaginația clasică despre fentarea taxelor: angajați cu salarii mari pe care firmele preferă să-și plătească prin intermediul unor fundații sau ONG-uri. Concluzia este una singură, sintetizată foarte bine de un profesor de economie de la Universitatea din București: înainte să-și faci o firmă în România, gândește-te bine dacă vrei să ai și angajați.

De la Consiliul European pare că s-ar întâmpla aceste probleme ale mediului de afaceri. În concluziile publicate la finalul săptămânii trecute, apare și recomandarea reducerii nivelului de taxare a forței de muncă din statele membre ale Uniunii Europene. Pare cea mai la îndemână soluție pentru state unde omajul a trecut deja de 20%, iar cel al tinerilor se apropie de 50%. Dacă această recomandare s-ar face auzită de cât mai multe state din Europa, speranța evitării unei recesiuni ar fi poate un pic mai mare, în condițiile în care austeritatea se vrea tot mai prezentă.

Până una alta, probabil că cel mai mare adevăr despre taxe pus vreodată este exprimat într-un vechi proverb evreiesc pe care l-am auzit mai demult la un curs de contabilitate și controlling: "Taxes grow without rain".